

Sygn. akt II CZ 93/08

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSA Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi E.D.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego z dnia 10 lipca 2002r., sygn. akt [...]

wydanym w sprawie z powództwa A.D.

przeciwko E.D.

o rozwiązanie umowy przenoszącej własność gospodarstwa rolnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 lutego 2009 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 sierpnia 2008 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i przyznaje adw. J.P. od Skarbu Państwa
Sądu Apelacyjnego kwotę 600 zł (sześćset) powiększoną o 22%
podatku od towarów i usług za udzielenie pozwanemu pomocy
prawnej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę pozwanego E.D. z dnia 9 maja 2008 r. o wznowienie postępowania w sprawie o rozwiązanie umowy przenoszącej własność gospodarstwa rolnego zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lipca 2002 r., [...], który uprawomocnił się po bezskutecznym upływie jednomiesięcznego terminu do wniesienia kasacji, od jego doręczenia pełnomocnikowi w dniu 27 września 2002 r.

W uzasadnieniu podniósł, że nie można żądać wznowienia postępowania po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku, z wyjątkiem wypadku, gdy strona była pozbawiona możliwości działania, lub nie była należycie reprezentowana (art. 408 k.p.c.). Gdyby założyć, że skarga jest oparta na przyczynie nieważności z tego względu - jak twierdził skarżący - iż był nienależycie reprezentowany przez adwokata, to i tak skargę powinien był wnieść w terminie trzymiesięcznym od dowiedzenia się o wyroku, a pozwany o nim wiedział od terminu jego prawomocności (art. 407 § 1 k.p.c.).

Sąd Apelacyjny skargę jako spóźnioną odrzucił na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie skargi do dalszego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wznowienie postępowania ze względu na brak należytej reprezentacji strony, występuje wtedy, gdy zaistniały uchybienia procesowe uniemożliwiające jej rzeczywistą obronę. Gdyby nawet założyć, że ustanowiony dla pozwanego pełnomocnik z urzędu nienależycie wykonywał swe obowiązki, to nie stanowi to podstawy wznowienia zawartej w art. 401 pkt 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2003 r., II CZ 26/03, OSNC 2004, nr 6, poz. 97, z dnia 24 kwietnia 2003 r., I CZ 27/03 i z dnia 16 czerwca 2004 r., I CZ 38/04 nie publ.).

W sprawie doszło do wyznaczenia drugiego pełnomocnika z urzędu dla skarżącego, ze względu na brak płaszczyzny porozumienia pierwszego z pozwany.

Drugi adwokat brał czynny udział w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, był autorem apelacji i jego substytut wywiódł ten środek odwoławczy przed Sądem drugiej instancji.

Skarga została wniesiona - jak trafnie podniósł Sąd drugiej instancji - po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku. Pozwany niewątpliwie przekroczył także trzymiesięczny termin do wniesienia skargi zawarty w art. 407 k.p.c. W odniesieniu do podstawy pozbawienia możliwości działania lub braku należytej reprezentacji biegnie on od dnia, w którym strona dowiedziała się o wyroku. Pozwany o nim wiedział już w dniu 15 września 2002 r., o czym przesądza jego pismo procesowe z tej daty.

Z tych względów zażalenie uległo oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.).